

مسئله‌ی اسپینوزا

www.Ketab.ir

yalom, Irvin D.

مسئله اسپینوزا / اروین د. یالوم؛ حسین کاظمی بزدی.

تهران: صحیح صادق، ۱۳۹۲.

ISBN: 978-964-8403-94-7

فهرستنويسي براساس اطلاعات فيبا.

عنوان اصلی: The Spinoza Problem

اسپینوزا، پندیکوس دو، ۱۶۳۲ - ۱۶۷۷ م. - داستان.

دانستانهای آمریکایی - قرن ۲۰ م.

کاظمی بزدی، حسین، ۱۳۶۱ - ، مترجم.

۸۱۳/۵۴

PS ۳۵۷۳/۵

۱۳۹۲

۳۰۲۲۴۴۶

كتابخانه ملي ايران

مسئله‌ی اسپینوزا

اوین د. یالوم
حسین کاظمی بزدی

مسئله‌ی اسپیتوزا

اروین د. یالوم

حسین کاظمی یزدی

نوت چاپ: اول

بارش: اپ: ۱۳۹۲

تیراژ: ۲۰۰۰

قیمت: ۱۹۵۰۰ تومان

شابک: ۷-۹۴-۸۴۰۳-۹۶۴-۹۰۰

ناظر فنی: شروین عاقل مسجدی

چاپخانه: کتبیه

کلیه حقوق محفوظ است.

انتشارات صبح صادق

آدرس: قم صندوق پستی ۶۱۴۴

مرکز پخش: ۰۴۵۳۲-۰۶۶۴۰

مقدمه

مدت زیادی بود که سیاستی اسپینوزا بود؛ و سال‌ها بود که می‌خواستم درباره‌ی این متفکر دلیر قرن هفدهمی، بدون خاتم و جامعه در جهان تنها زندگی کرد، چیزی پنوسیم، متفکری که کتاب‌های تأثیرگذار طلوع علوم طبیعی را سرعت بخشید و راه را برای عصر روشنگری هموار کرد. این راقعنات که یهودیان او را در ۲۴ سالگی تکفیر و مسیحیان در بقیه‌ی عمرش آثارش را سانسور کردند نایاب به دلیل تعاملیم به بتشکنی، همیشه برایم جالب بوده است. وقتی فهمیدم اینشتین یکی از اولین تهرمانان، اسپینوزایی بوده است، این احساس شbahat با اسپینوزا در من تقویت شد. وقتی اینشتین از خدا حرف می‌زنده، منظورش خدای اسپینوزائی است: خدایی که کاملاً با طبیعت یکی است، خدایی که در بردارنده‌ی همه‌ی جواهر است، و خدایی «که با جهان تاس بازی نمی‌کند». منظور اینشتین از این عبارت این است که هر چیزی که رخ می‌دهد، بدون استثناء، تابع قوانین منظم طبیعت است.

من همچنین معتقدم که نوشتهدای اسپینوزا هم، مانند شوپنهاور و نیچه – که دو تا از اولین رمان‌هایی را بر اساس زندگی و فلسفه‌ی این دو نوشتتمام – با کار من، که روانشناسی و رواندرمانی است، ارتباط دارد – مثلاً این تصور که افکار و احساسات ناشی از تجارت قبلی‌اند، این که عواطف را می‌توان بدون اعمال سلیقه بررسی کرد،

این که تفکر به استغلال ختم می‌شود - و امیدوار بودم که بتوانم این مسائل را در قالب رمان بیان کنم.

ولی چطور می‌توان درباره‌ی مردی نوشت که زندگی اش سراسر درگیری فکری بوده و درگیری خاصی با رویدادهای بیرونی نداشته است؟ او زندگی محروم‌ماند داشته است و شخصیتش در آثارش نمایان نیست. من درباره‌ی زندگی او هیچ چیزی که فی‌نفسه قابلیت روایی داشته باشد در دست نداشتم: نه ماجراهای خانوادگی‌ای، نه جریان و حسناًت عشقی‌ای، نه دشمنی‌ای و نه دعوا یا آشتی‌ای. او نامه‌های بسیاری دارد، ولی همکارانش پس از مرگ وی، بنابر وصیت خودش، تقریباً همه‌ی جنبه‌های شخصی موجود در نامه‌هایش را حذف کردند. نه؛ ماجراهای زیادی در زندگی اش وجود ندارد. بسیاری از متخصصان او را روحی آرام و ملایم می‌دانند؛ و برخی او را با قدیسان مسیحی - حتی خود مسیح مقایسه می‌کنند.

خوب، تصریح کنم: رمانی درباره‌ی زندگی درونی اش بنویسم. تخصص شخصی‌ام می‌توانست مرا در آن - و نه امک، کند تا داستانی درباره‌ی اسپینوزا بنویسم. به هر حال، او یک انسان بود و حتماً در یک‌جا یا با تعارضات انسانی داشته است، تعارضاتی که من و بیماران بسیاری را، که طی سالان طلاق‌آئی با آن‌ها کار کرده‌ام، آزار می‌دهد. او حتماً در برابر تکفیری که جامعه‌ی یهودی آمستردام ۴۴ سالگی اش به او تحمیل کرده واکنشی نشان داده است. حکمی باطل نشدنی که به همهٔ مردمان، از جمله خانواده‌ی اسپینوزا، دستور داده است تا اید از او دوری کنند. از آن بعد، بی‌یهودی‌ای نباید با او حرف می‌زد، معاشرت می‌کرد، کتاب‌هایش را می‌خواند یا از فاصله‌ی پنج-ششمتری به او نزدیک‌تر می‌شد. البته در چنین شرایطی، اگر یک زندگی درونی مربوط به تخیلات، عواطف، رویاهای اشیاق‌های عشقی وجود نداشته باشد، هیچ کس نمی‌تواند به زندگی اش ادامه دهد. چهارمین کتاب اصلی اسپینوزا، اخلاق، به موضوع «رهایی از بند عواطف» می‌پردازد. در مقام یک روانشناس، مطمتنم که او اگر درگیری اگاهانه‌ای با عواطف خودش نمی‌داشت، نمی‌توانست این بخش را بنویسد.

با وجود این، سال‌ها سرگردان بودم، چون نمی‌توانستم داستانی پیدا کنم که رمان به آن نیاز داشت؛ تا این‌که پنج سال پیش سفر به هلند همه چیز را تغییر داد. من برای سخنرانی‌ای به هلند رفته بودم و برای پاداش درخواست کردم یک «روز اسپینوزائی»